

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ СРБИЈЕ

СРПС

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093

E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

НАРУШЕНИ КОЕФИЦИЈЕНТИ И ПРЕПОЛОВЉЕНА ЦЕНА РАДА РАЗЛОЗИ ЗА ШТРАЈК

Председништво СрпС-а донело је одлуку да овај Синдикат са почетком другог полугодишта не отпочне наставу и да се придружи колегама из УСПРС, те да заједнички организују протест против „социјално одговорне“ Владе, која ни оно договорено и обећано не поштује. Наиме, јавност је својевремено обавештена и од Владе и од синдиката да синдикати, у начелу, прихватају Протокол о основицама за обрачун и исплату зарада (цени рада) по којем би плата након 50 месеци била одмрзнута и увећана за 6-месечну инфлацију, а уз још два повећања током године: у априлу и октобру и реално увећана, додуше скромно, и то за мање од 1%,

Учешће у БДП (у %)	2010	2011	2012
Социјална заштита	17,3	16,9	16,1
Опште јавне услуге	4,1	3,9	3,8
Одбрана	2,1	2,2	2,4
Јавни ред и безбедност	2,1	2,1	2,2
Економски послови	5,3	5,0	4,8
Заштита животне средине	0,3	0,3	0,3
Послови становања и заједнице	1,5	1,5	1,5
Здравство	5,5	5,5	5,5
Рекреација, спорт, култура и вере	0,7	0,8	0,8
Образовање	3,3	3,3	3,3
Укупно	42,3	41,6	40,7

колико износи половина очекиваног раста БДП у 2010. години. Синдикати су, у принципу, ту понуду прихватили, уз услов да се одмрзну јубиларне и друге награде и бонуси за запослене у просвети који су две године били ускраћени за ово право, при чему последње рачунице Синдиката показују да би такав Протокол коштао „државног ризничара“ 14,6% више него ли што је за просвету било издвојено у 2010. години, а да су министарство и

Влада спремни да издвоје тек 8,5% (9 милијарди динара). Како је у међувремену Синдикат кориговао свој други захтев о

линеарном повећању свих коефицијената у просвети и ускладио га са минималном ценом рада коју је Влада недавно повећала за око 5,5% (са 90 на 95 динара) и како је у том захтеву

садржана елементарна правда да запослени са најнижим

коефицијентом и на најједноставнијим пословима има загарантовану зарату, а да, при том, сви коефицијенти буду сачувани, што је, уосталом, и захтев великог броја запослених у просвети, сваком ко иоле позна математику јасно је да за овај захтев,

Инфлација „мерена“ CPI												
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Годишња стопа												
2009	10,0	10,7	9,4	8,8	9,1	8,3	8,5	8,0	7,3	5,2	5,9	6,6
2010	4,8	3,9	4,7	4,3	3,7	4,2	5,1	6,6	7,7	8,9	9,6	/
Месечна стопа												
2009	2,1	1,2	0,4	0,9	2,1	0,0	-0,9	-0,1	0,3	-0,2	0,8	-0,2
2010	0,5	0,3	1,2	0,6	1,5	0,4	0,0	1,4	1,3	1,0	1,8	/

ИНФЛАЦИЈА МЕРЕНА РАСТОМ ПОТРОШАЧКИХ ЦЕНА (CPI)					
ПЕРИОД	X 2008	XI 2008 X 2008	XII 2008 XI 2008	XII 2009 XII 2008	XI 2010 XII 2009
%		+0,8	-0,2	+6,6	+9,6
индекс	100	100,8	100,6	107,24	118,89

који у овом тренутку Владу кошта **24,5%** више него досадашњи коефицијенти, ако као најједноставнији рад препознамо рад физичког радника, односно **18,5%** ако је најједноставнији рад – рад спремачице, јасно је да Влада нема пара, а изгледа нити воље да „одрешу кесу“.

Стога ће и сва обећања дата од премијера и министра просвете, као и њихове колегинице која се бави државним финансијама, бити само обећања, јер запослени у просвети могу очекивати и мање од пола обећаног и договореног (тачније трећину), односно свега **2%** у јануару, пошто држава нема пара за ту и иначе највећу ставку у буџету плате и са њима по закону спојених судова пензије повећа колико је и обећала – за шестомесечну инфлацију у другом полугодишту **2010.** године, односно, како сада

ствари стоје, барем рачунски, за око **7,2%**, и што би „појело“ готово све оно што је за

	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Учешће образовања у БДП	3,3%	3,5%	4,0%	3,7%	3,8%	3,55%

нас „брижни“ министар

просвете тражио у државном прорачуну. И не само то – и кад би била добра воља да се обећано исплати, чиме, наравно, запослени у просвети не би постали ништа богатији, већ само би били обештећени за инфлацију која се разбуктала у другом полугодишту године на измаку, они то не би могли исплатити, јер их у томе спречава још једна кочница – Закон о фискалној одговорности који омогућава јануарски „скок“ плата од највише **2%**. Држава ће, при томе, уштедети на својим чиновницима чак **20** милијарди и управо у томе и треба видети прагматичност и оправдање власти зато што је једно обећавала, а друго имала на уму.

Управо ценећи оно што министри у јавности износе и оно што у стварности чине, Синдикат радника у просвети Србије је и донео једину логичну одлуку – а то је да ступи у штрајк и да се, ако већ то не може за зеленим столом, за свој део колача избори протестом, тим пре што је и један од социјалних партнера и потписника ОКУ – Унија послодаваца Србије, донела одлуку да иступи из Општег колективног уговора, који је, уствари, и био „мртворођенче“ и онако замрзнут и није производио готово никаква дејства на запослене у Србији, сем што им је у предизборно време пружио илузију да ће можда у неко догледно време имати: посао, плате, плаћене доприносе, регрес, топли оброк, прековремени рад, плаћене трошкове превоза, стручног усавршавања, јубиларне награде, божићне награде, бонусе и стимулације за урађене послове и сл.

Како је „социјално одговорна“ Влада и за наредне две буџетске године за просвету предвидела свега **3,3%** БДП, при чему ни „рођена сестра“ просвете – култура, није прошла ништа боље – са свега **0,3%** БДП, те како су локалне самоуправе, у правилу, лоши домаћини у делу финансија из њихове надлежности, јасно је да је поново дошло време штрајкова за које смо у једном тренутку помислили да је неповратно иза нас.

Београд, **08.12.2010.** год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС

